

Для успішної реалізації інноваційних проектів необхідне створення проектної команди, встановлення персональної відповідальності, чітке розуміння цілей проекту на всіх етапах його реалізації, достатнє ресурсне забезпечення та наявність системи контролю за реалізацією проекту.

Існують різні варіанти організації структури управління проектами.

Лінійно-програмна форма управління – виокремлення цільової групи, діяльність якої направлена на реалізацію інноваційного проекту.

Координаційне управління – призначення керівника проекту з особливими повноваженнями та персональною відповідальністю за реалізацію проекту.

Матрична форма управління – постійна паралельна робота над кількома інноваційними проектами.

Проектно-цільове управління – створення проектної групи на чолі з керівником, наділеним абсолютними повноваженнями щодо реалізації проекту.

Найбільшою проблемою при визначенні варіанту організаційної структури управління проектами є розподіл функцій між вищим рівнем управління і проектним менеджером.

Проект вважається завершеним після вирішення всіх завдань та виконання всіх необхідних робіт або після прийняття рішення про припинення роботи з незавершеного проекту.

Успішне завершення проекту охоплює етапи проведення експлуатаційних випробувань, здавання проекту, закриття контракту.

Успішна реалізація інноваційних проектів можлива за здійснення управління ними на всіх етапах життєвого циклу.

Г.А. ШАХАНОВА, магістрант, м. Харків, НТУ «ХПИ»

ПРОЦЕС ПРИЙНЯТТЯ УПРАВЛІНСЬКИХ ІННОВАЦІЙНИХ РІШЕНЬ

Обмеженість ресурсів і водночас, безмежність людських потреб є причинами поступового перетворення ідеї в

інноваційну розробку. Цей складний процес потребує прийняття раціональних виважених рішень. Перед підприємствами постає завдання постійного збільшення та оновлення асортименту, скорочення процесу розробки та впровадження у виробництво нової продукції. Для виконання цих завдань необхідно удосконалення системи управління інноваційною діяльністю, а саме - процес прийняття управлінських рішень, що дозволить підвищити ефективність управління підприємством за рахунок скорочення термінів підготовки управлінських рішень та їх узгодженості.

Технологія менеджменту розглядає сам процес прийняття управлінського рішення як ланцюжок трьох стадій: підготовка рішення, прийняття рішення, реалізація рішення.

Кожна з цих стадій передбачає виконання комплексу управлінських дій. Наприклад, економічний аналіз ситуації та мікро- та макрорівні, який включає пошук, збирання та обробку інформації та формування проблем, що потребують нагального вирішення, використовуються на першій стадії процесу. Розробка та оцінка альтернативних рішень та курсу дій на основі багатоваріантних розрахунків, відбір критеріїв вибору оптимального рішення та, врешті-решт, вибір та прийняття найкращого рішення — це завдання другої стадії. Проведення заходів щодо конкретизації рішення та своєчасне доведення його до виконавця, контроль за виконанням рішення, необхідні корективи та оцінка отриманого результату характеризують завершальну стадію процесу прийняття управлінського рішення.

На процес прийняття управлінських рішень впливає безліч різноманітних факторів. До найважливіших зпоміж них належать такі:

Ступінь ризику – розуміється, що завжди існує імовірність прийняття неправильного рішення, яке може несприятливо впливати на організацію.

Ступінь підтримки менеджера колективом – цей фактор враховує те, що нових менеджерів сприймають не відразу. Якщо порозуміння і підтримки інших менеджерів і підлеглих не вистачає, то проблему слід усувати за рахунок своїх особистих рис.

Особисті якості менеджера – один з найбільш важливих факторів. Незалежно від того, як менеджери приймають

рішення і відповідають за них, вони повинні мати здібності до того, щоб приймати вірні рішення.

Політика організації – у даному випадку враховується суб'єктивний фактор при прийнятті рішення. Статус, влада, престиж, легкість виконання – усе це може вплинути на прийняття того, чи іншого рішення.

Кінцевим результатом прийняття рішення є саме управлінське рішення, яке постає, як первісний, базовий елемент процесу управління, що забезпечує функціонування організації за рахунок взаємозв'язку формальних та неформальних, інтелектуальних та організаційно-практичних аспектів менеджменту.

Процес прийняття управлінського рішення спирається на значні обсяги інформації, що характеризують поширення, розвиток та економічне значення факторів конкурентного середовища. Лише в результаті своєчасного отримання та повноцінної обробки цієї інформації можна прийняти оптимальне рішення, яке забезпечить ефективну діяльність підприємства та його високу рентабельність.

Управлінські рішення спрямовані, насамперед, на розв'язання проблем та максимальне наближення до поставленої мети. Тому такі рішення повинні повністю відповідати основним вимогам, таким, як обґрунтованість, своєчасність, економічність, точність формулювань, ефективність.

А.А. КРАВЧЕНКО, студент-бакалавр, Макіївка, ДонНАБА

ІННОВАЦІЙНО-ОРІЄНТОВАНИЙ РОЗВИТОК МАЛОГО ПІДПРИЄМНИЦТВА ЯК ФАКТОР ІНТЕНСИФІКАЦІЇ ЖКГ

Необхідність залучення малих підприємств до такої проблемної галузі як житлово-комунального господарства (ЖКГ) останнім часом стає дедалі гострішою, оскільки мале підприємництво є ефективним провідником впровадження досягнень науково-технічного прогресу у вигляді технічних інновацій.

Питаннями інноваційного розвитку житлово-комунальних підприємств останнім часом приділено значну увагу, що відображено в наукових працях таких учених як :О.І. Амоши,